

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Dolní Dunajovice proti R 52, z. s.**, sídlem Hlavní 130, Dolní Dunajovice, zastoupeného JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem, sídlem Klokotská 103, Tábor, adresa pro doručování Masarykovo náměstí 195, Jílové u Prahy, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, **za účasti: I)** Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, sídlem Cejl 866/50a, Brno a **II)** Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 546/56, Praha, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. JMK 172852/2019, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č. j. 39 A 5/2020 – 128,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení I) a II) **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **4 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 13. 11. 2020 doručena kasační stížnost žalobce (stěžovatele), kterou brojí proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě. Podáním ze dne 16. 9. 2021 vzal stěžovatel tuto kasační stížnost zpět.

[2] Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení o kasační stížnosti zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[3] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Žádné takové náklady osobám zúčastněným nevznikly, nemají proto právo na jejich náhradu.

[4] Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích „*soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.*“ Podle odst. 5 téhož ustanovení „*v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.*“

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, a řízení bylo pro zpětvzetí kasační stížnosti zastaveno předtím, než bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, rozhodl soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti snížený o 20 %, tedy ve výši 4.000 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce stěžovatele, advokáta JUDr. Michala Bernarda.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu